

بار ديگر هشدار می دهيم، حاکميت در هر لباسی که باشد...

ادامه از صفحه ۱

گفت و گو با فعالان سیاسی درباره تشکیل جبهه دموکراسی خواهی

جبهه دموکراسی، در ابهام

پارح شعار لزوم تشکیل جبهه دموکراسی خواهی در دوران مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری، توسط دکتر مصطفی مین، جامعه روشنفکری ایران باز ديگر با ستواری تاریخی در ارتباط با تشکیل این جبهه رويه وره و شد. با توجه به سلاطین مختلف و تعریف نشده در جامعه ایران، تشکیل جبهه دموکراسی خواهی یک شعار است. با امکان عملی آن هم وجود دارد. بابک مهدی زاده، در پی گفتگو با فعالان سیاسی ایران با پرویز رجواند سخن گفته است. وقتی طرح تشکیل جبهه دموکراسی خواهی داده شد به ظاهر اعلام شد که بر اراهی ورود تمام نیروهای دموکراسی خواه باز است اما نیز وهایی بودند که به خاطر اختلافات ایدئولوژیکی حاضر نشدند به این جبهه بپیوندند. جبهه ملی یکی از آن گروه ها بود. جبهه ملی که به جهانی دین از حکومت معتقد است، اگر چه به تشکیل این جبهه اعتقاد دارد، اما راه خود را از طرحان جبهه دموکراسی خواهی که روشنفکران دینی محسوب می شوند، جدا می کند. پرویز رجواند، مستحکمی جبهه ملی ضمن تبیین مواضع تحریک خود از تشکیل این مشکل ای مشگل از نیروهای ملی دموکراسی خواه خبر می دهد. هر چند در حالی خیلی خوش بینانه، پیوند این دو جبهه را نیز غیر عملی نمی داند. می گوید:

همان زمانی که آقایان عنوان کردند که آقای عباس امیر انتظام و بنده از تشکیل این جبهه حمایت می کنیم مایابینه مشترکی دادیم و توضیح دادم که ما جبهه دموکراسی خواهی را به صورت تکنگر و ملی عنوان کرده ایم و امید داریم با تشکیل کنگره ای ملی با مشارکت همه چهره های فعال سیاسی، آن را سازماندهی کنیم. اما این کنگره با جبهه فوق الذکر آقایان دو تفاوت دارد. یکی مربوط به دیدگاه ما در خصوص لزوم دوری بودن ساختار حکومت از مذهب است، که این برای ما یک اصل است، و دوم اینکه ما معتقدیم ساختار قانون اساسی موجود پاسخگوی حرکت در مسیر دموکراسی و حاکمیت ملی نیست. بنابراین جبهه ملی امید دارد بتواند با هماهنگی سازمان ها و افراد مختلف، که نگرش ملی دارند، جریان گسترده ای به نام کنگره ملی یا هر نام دیگری که مورد قبول همگان باشد، سازمان دهد. تا بتواند در عمل یک جریان گسترده حرکت مدنی در جامعه ایران را به سامان برساند و همراه با جریان NGO ها، دیدگاه دموکراسی خواهی را گسترش دهد.

آیا تشکیل این کنگره به مرحله اجرایی هم رسیده است؟
مذاکراتی در پیش است و با توجه به تحولاتی که بعد از انتخابات صورت گرفته و با شفاف تر شدن فضای سیاسی، امید داریم برای رسیدن به مرحله اجرایی یک گام اساسی و محکم برداریم.
این کنگره و مشکل از چه گروه و افرادی است؟

همه کسانی که به مسئله استقلال، تمامیت ارضی، یکپارچگی ایران و استقرار حاکمیتی مبتنی بر دموکرات می اندیشند و مسئله نقش آفرینی ملت را به عنوان صاحب اصلی سرزمین باور دارند و هیچ مقامی را به عنوان مقامی فراتر از رای و تصمیم ملت پذیرا نیستند، می توانند در این کنگره عضو شوند.

○ طرحان جبهه دموکراسی خواهی نیز تقریباً چنین هدفی دارند. پس چرا در یک جبهه جمع نمی شوید؟
بین این دو جریان اختلاف دیدگاهی وجود دارد. اما همه کسانی که در این چارچوب همسو باشند و از این حرکت حمایت کنند می توانند در یک جبهه به فعالیت بپردازند.

○ آیا تشکیل دو جبهه تقریباً همسو منجر به تضعیف یکدیگر نمی شود؟
این مورد ایران هستند که باید تصمیم بگیرند. کدام جریان رغبت نشان دهند. تلاش ما این است که با عرضه دیدگاه های خود، شرایطی به وجود آوریم تا جامعه دست تصمیم بگیرد و بگوید که نیاز واقعی اش چیست. اگر جامعه تشخیص داد که می تواند در این مسیر یکی را برگزیند، ما گام مورد نظر را برداشته ایم. این دو جریان می توانند مطرح شوند و در صورت اقبال مردم می توان از ریزایی کرد که در کاینک بیشتر موفق به جذب مردم خواهند شد.

○ هر صورت اگر واقع بینانه بکنیم هر دو می تواند در این راه نازد که این دو جریان به موازات هم در مسیر توانمند سازی دموکراسی فعال باشند. حداقلش این است که جریان هایی با گرایش های مختلف در مسیر دموکراسی گام بردارند. داشتن ○ با این حال فکر نمی کنید وجود یک جبهه، قوی تر و تاثیر گذارتر باشد؟

○ پی برور کرد چنین است و بعید هم نیست که فضای ایران اینقدر مناسب شود که در سرانجام این جریان به سمت و سوی یک جریان گسترده وارد شود. اما به نظر من در وضع موجود این کار زود است، چون هیچ کدام از این دو جریان به مرحله اجرایی نرسیده اند.

○ اگر در همان گام اول اختلافات جدی ایجاد شده باشد، با اقیاب بعدی مشکلات تر بر داشته نمی شود؟
این یک ایده آل است و ایده آل ها همیشه زیبا هستند. اما با واقعیت فاصله دارند. اختلاف کم جزئی نیست، بلکه یک نگرش کلان تر وجود دارد. یک جریان ضمن حرمت گذاردن به ارزش های معنوی مذهبی، معتقد است مذهب نباید در حکومت نقش آفرین باشد و جریان مقابل چنین عقیده ای ندارد.

که در پی آن اعتراض گسترده مسالمت آمیز آنها را بصورت روشن کردن چراغ اتوبوسها (که گفته شده مایل شرکت واحد چهارده هزار اتوبوسی) از ۶ صبح تا شامگاه برای رساندن صدای اعتراض خود بگوش دولتمردان را در پی داشت، همه و همه نشان دهنده تداوم محدودیت ها و نبودن آزادی بیان و اجتماعات در روزهای آینده است. پیامهای حاکمیت آینده ای تاریک را بر ملت ما ترسیم می کند. اگر شیفگان قدرت چون سالهای گذشته بخواست ملت گرد نهند، همچنان که بارها گفته ایم تحولات و نظرات جهانی چنان پیش می رود که از ناک نشان اثری باقی نخواهد گذاشت. جبهه ملی ایران نظام را در تغییر و تحول جدید چه در ابعاد گسترده در سیاست داخلی و چه در روابط بین المللی مهار بحران کرده در آنها قوت نشر و استفاده محدود از انرژی ملی مطرح است تا توان ناموفق ارزیابی می کند. ما بر آن باوریم تا نظامی دارای پایگاههای مردمی و ملی واقعی نباشد و دموکراسی را اساس و پایه همه برنامه های خود قرار ندهد و به اصل برقراری تعامل با کشورهای منطقه و جهان باور نداشته باشد. در هر لباسی که باشد، نظامی، امنیتی، روحانی، و یا هر شکل دیگر قادر به آن نخواهد بود تا کثورتی با موفقیت بسیار حساس و ممتاز استراتژیک چون ایران را در چارچوب حفظ منافع ملی، یکپارچگی سرزمین و کام برداشتن توانمند در مسیر توسعه پایدار، هدایت کند. به توفیق دست یابد. راه نجات مهین تمکین در برابر خواست ملت و گردن نهادن به استقرار حاکمیت ملی است و بس.

آمریکا در جستجوی بهانه

علی لاریجانی مسئول جدید مذاکره درباره پروژه هسته ای ایران، تهدیدات اروپایی ها و آمریکا را بلوف می داند و خوشبینانه معتقد است: «اولا کشورها هیچ غیر متعهد و مسلمان عضو شورای آژانس بین المللی اتمی نمی گذارند پرونده ایران به شورای امنیت ارجاع شود و اروپایی ها هم کرد و این امر را شکست خود می دانند. آن استقبال نخواهند کرد و در شورای امنیت هم چین و روسیه هر گونه قطعنامه بر علیه ایران و اتو نخواهند کرد و گویا ایران تحریم های احتمالی بر علیه ایران نیز کار ساز نخواهد بود. زیرا ایران به این گونه تحریم ها عادت کرده است. علاوه بر این عوامل بار بارنداری در اختیار دارد که دینامی تواند آن را نادیده بگیرد. برخی از تحلیل گران معتقدند آمریکا که منطقه را به اشغال نظامی خود در دوره است، در فکر وکل کردن آخرین حلقه اتصال، یعنی ایران است و به موازات تکمیل برنامه های، به دنبال بهانه برای دست اندازی به کشور ماست. بهانه های که ناشی گری دست اندر کاران می تواند برای او بر اثری امکانش و فراهم سازد تا اجماع جهانی را بر علیه کشور ما بدست آورد.